

Samenvatting vrijdagpreek 4 April 2025

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

In de vorige vrijdagpreek vervolgde Huzoor-e-Anwar (aba) met het vertellen over het gezegende leven van de Heilige Profeet (sa) in relatie tot de Slag bij Khaybar.

Hij zei dat, naast de vreugde over de overwinning bij Khaybar, er nog een grote vreugde was — Hazrat Ja'far (ra) migreerde van Abessinië naar Medina samen met andere moslims. Toen zij hoorden van de reis van de Heilige Profeet (sa) naar Khaybar, voegden zij zich daar bij hem. Hazrat Abu Musa Ash'ari (Abdullah bin Qais) sloot zich ook bij hen aan met ongeveer vijftig mensen van zijn stam. Hazrat Abu Huraira (ra) en enkele anderen van zijn stam kwamen ook mee. De Heilige Profeet (sa) gaf al deze nieuwkomers een aandeel in de buit van Khaybar.

Er was ook enige discussie tussen de migranten uit Abessinië en andere migranten uit Mekka over wie dichterbij de Heilige Profeet (sa) stond. Toen de Heilige Profeet (sa) hiervan op de hoogte raakte, zei hij dat degenen die naar Abessinië waren gemigreerd, meer recht hadden, omdat zij tweemaal gemigreerd waren.

Toen de mensen van Khaybar met wapens tegenover de Heilige Profeet (sa) kwamen te staan, kwam een Abessijnse herder onder hen dit te weten. Hij bracht zijn kudde naar de Heilige Profeet (sa) en vroeg naar zijn leerstellingen. Nadat hij de islam had aanvaard, vroeg hij wat hij met de geiten moest doen. De Heilige Profeet (sa) beval hem, in plaats van de dieren als oorlogsbuit te houden, om het toevertrouwde bezit terug te geven aan de rechtmatige eigenaars. De herder sloot zich vervolgens aan bij de strijd en werd door een pijl gemarteld. Hij had geen enkel gebed in de islam verricht — zelfs geen enkele neerwerping — en toch bereikte hij de status van een martelaar.

Op de dag van Khaybar werden ook enkele juridische zaken besproken. Er is melding gemaakt van een vredesovereenkomst met de mensen van Fadak. Aangezien de nederzetting Fadak zonder gevecht werd verworven, werd deze beschouwd als Mal-e-Fay (eigendom verkregen zonder strijd). De oorlogsbuit verkregen uit Khaybar werd ook besproken. Na de verdeling reserveerde de

Heilige Profeet (sa) de helft van het aandeel voor toekomstige behoeften. Vrouwen kregen geschenken uit Mal-e-Fay, maar er werd geen aandeel voor hen genomen uit de oorlogsbuit (Mal-e-Ghanimat).

In de forten van Khaybar werden ook enkele perkamenten van de Thora gevonden. Op verzoek van de Joden liet de Heilige Profeet (sa) deze veilig aan hen teruggeven.

Op de terugweg van Khaybar vond de Slag bij Wadi al-Qura plaats tegen enkele Joodse stammen. In de oudheid woonden daar de volken 'Aad en Thamoed. Voor de komst van de islam hadden Joden zich daar gevestigd. Voordat er gevochten werd, nodigde de Heilige Profeet (sa) hen uit om de islam te aanvaarden, maar zij weigerden en maakten zich klaar voor oorlog. De strijd ging door tot zonsondergang, waarbij elf van hun mannen werden gedood. De volgende ochtend, vóór zonsopgang, gaven zij zich over en legden hun wapens neer. De oorlogsbuit werd verzameld en verdeeld, en het land werd teruggegeven aan de Joden. Na daar vier dagen te zijn verbleven, keerde de Heilige Profeet (sa) terug naar Medina.

Er werd ook melding gemaakt van enkele overledenen, waarbij hun deugden en goede daden werden belicht:

- Maulana Muhammad Karimuddin Shahid Sahib, voorzitter van de Sadr Anjuman Qadian, studeerde af aan de Madrasa Ahmadiyya in 1957. Later behaalde hij de Shahid-titel in Pakistan, waarmee hij de eerste Shahid uit India werd. Hij diende in verschillende leidinggevende functies en was voorzitter van de Sadr Anjuman van 2021 tot zijn overlijden. Hij was een uitzonderlijk schrijver. Gedurende tweeënzestig jaar diende hij op vele manieren. Moge Allah de Almachtige in zijn nageslacht dezelfde geest van dienstbaarheid aanwakkeren.
- Abdul Rasheed Yahiya Sahib, voorzitter van de Qaza Board Canada, was de zoon van een toegewijde Ahmadi die in 1945 de Bai'at aflegde aan de hand van Hazrat Musleh Maud (ra). Na zijn afstuderen in 1975 begon hij met zijn dienstwerk en vervulde zijn plichten in diverse regio's van Pakistan en de Verenigde Staten. Hij diende ook als docent aan Jamia Ahmadiyya Canada. Ondanks ernstige ziekte streefde hij er voortdurend naar om gebeden in congregatie te verrichten.
- Mirza Imtiaz Ahmad Sahib, Amir van District Hyderabad, was vanaf zijn jeugd tot aan zijn laatste adem toe toegewijd aan de diensten voor de Jamaat. Hij hielp mensen vaak in het geheim, en door zijn eerlijkheid en hoge morele karakter had hij uitstekende relaties met veel niet-Ahmadi's. Hij gaf gratis medicijnen aan arme patiënten.

- Al-Haj Muhammad Bil-Arabi Sahib, oorspronkelijk uit Algerije, woonde op het moment van zijn overlijden in Frankrijk. Hij woonde als gast de Jalsa van 2015 bij, tijdens welke hij de Ahmadiyyat aanvaardde. Zijn kinderen kregen de zegen om de Ahmadiyyat vóór hem te aanvaarden. In 2017 werden zijn kinderen gearresteerd in Algerije vanwege hun aanvaarding van de Ahmadiyyat. Hij had een diepe liefde en verbondenheid met het Kalifaat en stelde zijn huis beschikbaar voor programma's van de Jamaat.
- Mukarram Muhammad Ashraf Sahib uit Kotri, District Hyderabad, was de vader van Naveed Ashraf Sahib, een missionaris in Congo. Hij stond bekend om zijn gebeden en gastvrijheid. Tijdens de rellen van 1992 werd hij ook gevangen gezet. Hij voerde religieuze diensten uit met dezelfde toewijding als zijn persoonlijke werk.

Moge Allah de Almachtige de overledenen vergeven, hun rangen verhogen, hun families geduld schenken en hen zegenen met het vermogen om in hun rechtschappen voetsporen te treden. Ameen!